

Arrest

nr. 240 475 van 3 september 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SAMPERMANS
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat M. SAMPERMANS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 8 januari 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 6 februari 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 31 juli 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 18 mei 2017 trof de commissaris-generaal een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 2 juli 2018 (RvV 2 juli 2018, nr. X).

1.4. Verzoekster diende op 14 september 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal trof op 18 april 2019 een beslissing waarbij het in punt 1.4. vermelde verzoek niet-ontvankelijk werd verklaard, maar deze beslissing werd op 28 mei 2019 ingetrokken. Het beroep tegen de beslissing van 18 april 2019 werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 18 juli 2019 (RvV 18 juli 2019, nr. 224 092).

1.6. De commissaris-generaal trof op 28 oktober 2019 een nieuwe beslissing waarbij het in punt 1.4. vermelde verzoek niet-ontvankelijk werd verklaard. Verzoekster werd hiervan op 29 oktober 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, van Arabische origine en een soennitische moslima te zijn.

U deed op 6 februari 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming.

U verklaarde eind december 2014 Irak te hebben verlaten samen met uw drie zoons omwille van problemen die u kende met militante groeperingen en de overheid in Irak. Uw vierde zoon, O.(...), zou zijn ontvoerd en uw man zou zijn verdwenen. U kwam in januari 2015 aan in België. Uw zoon F.(...) S.(...) D.(...) A.(...) M.(...) (CGVS (...); O.V. (...)), die samen met u naar België was gekomen, verdween plots toen hij in februari 2015 in een winkel iets ging kopen. U verklaarde daarna niets meer van hem te hebben gehoord.

Op 31 juli 2015 besliste het CGVS tot de weigering van de vluchtelingenstatus omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten ongeloofwaardig werden bevonden. Gezien uw verklaarde herkomst uit Basra in Irak, uw soennitische identiteit, uw kwetsbare positie als alleenstaande vrouw in de Iraakse samenleving en de toenmalige veiligheidssituatie in Irak werd u evenwel de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, toegekend. Na deze beslissing kwam uw man in België aan via gezinshereniging. Ook F.(...) kwam op 12 november 2015 opnieuw naar België en diende op 10 december 2015 een eigen asielaanvraag in.

Op basis van nieuwe elementen werd er op 23 mei 2017 door het CGVS een beslissing tot opheffing van uw subsidiaire beschermingsstatus genomen. In het kader van het verzoek om internationale bescherming van F.(...) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Uit het visumdossier van F.(...) bleek immers dat u voor uw komst naar België niet in Irak maar in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) had verbleven. Ook bleek dat uw man via gezinshereniging naar België was gekomen, waardoor duidelijk werd dat u valse verklaringen had afgelegd over zijn toestand en uw kwetsbare positie.

U diende beroep in tegen deze beslissing van het CGVS, maar dit beroep werd op 2 juli 2018 met arrest 206 380 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) omdat het laattijdig was ingediend.

U diende op 14 september 2018 een volgend verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde dat u tot 2001 in Basra woonde. Nadien woonde u drie à vier jaar in Jordanië, vier à vijf jaar in Syrië en ongeveer vijf jaar in Dubai. U haalde als nieuw element aan dat u sinds anderhalf jaar feitelijk gescheiden bent van uw man. U verklaarde dat u niet terug kan naar Irak omdat u daar niemand hebt. U vreest gedood worden door uw man of zijn familie. U vreest ook door de werkgevers van uw man vermoord te worden omdat u en uw man zangers en dansers waren. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek.

Op 18 april 2019 besliste het CGVS tot de niet-ontvankelijkheid van uw volgend verzoek omdat u geen enkel document neerlegde dat kon staven dat u een echtscheidingsprocedure was opgestart en u vaag bleef over uw beroep als danseres en zangeres, en de bedreigingen die u daarom zou kennen. Bovendien bleef u incoherente verklaringen afleggen over het jaar dat u Irak zou hebben verlaten. F.(...) diende op 5 december 2018 ook een volgend verzoek tot internationale bescherming in. Gelijktijdig met uw beslissing werd er ook wat betreft zijn volgend verzoek beslist tot niet-ontvankelijkheid.

Op 2 mei 2019 diende u beroep in tegen de beslissing betreffende uw volgende verzoek en bij die gelegenheid diende u documenten in betreffende uw echtscheiding.

Op 28 mei 2019 werd de beslissing van het CGVS ingetrokken. Er vond een persoonlijkheid onderhoud plaats teneinde de ontvankelijkheid van uw volgend verzoek te bepalen.

Tijdens uw interview op het CGVS legde u nieuwe verklaringen af over uw verblijfplaatsen en uw vrees ten aanzien van Irak. U werd geboren in Al Doha in Koeweit. U weet niet wie uw ouders waren. U vermoedt dat u geboren bent uit een illegale relatie. U groeide op in een voor u onbekend gezin in Al Salmiya in Koeweit. Op 16-jarige leeftijd leerde u uw man, de Irakees S.(...) D.(...) S.(...) A.(...) M.(...), kennen. Hij werkte in Koeweit als zanger en danser en zei u dat hij Koeweit was. Een paar jaar later werd u zwanger van hem. Hij bekende u dat hij eigenlijk Irakees was en nam u in 1993 illegaal mee naar Irak. Jullie woonden bij vrienden van hem in Manawi Basha in Basra. U kreeg een zoon, die u echter meteen werd afgenomen. U weet niets over hem. In 1996 huwde u officieel met uw man en gingen jullie bij uw schoonfamilie wonen in Al Galiliye in Basra. In 1997 kregen jullie een zoon, F.(...). Twee maanden later verlieten jullie Irak omdat u niet goed behandeld werd door uw schoonfamilie. Jullie woonden van 1997 tot 2000 in Jordanië. Daarna verhuisden jullie naar de VAE en kregen nog twee zoons, D.(...) en K.(...). Na jullie aankomst in de VAE begon uw man u te verplichten om als prostituée te werken. In 2009 woonde u samen met uw zoons zes maanden in Damascus in Syrië omwille van de problemen had met uw man. U keerde nadien terug naar de VAE. U keerde nooit meer terug naar Irak. U zei tegen uw man dat u samen met uw zoons een toeristische reis naar Europa wilde maken. U verliet de VAE omdat u niet meer verplicht als prostituée wilde werken.

U vreest in Irak uw man en uw schoonfamilie. U hebt bovendien niemand in Irak. U vreest voor de toekomst van uw kinderen omdat ze er niet uitzien als Irakezen en zich niet zullen kunnen integreren in Irak.

U legt de volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs (origineel), de nationaliteitsbewijzen van F.(...), D.(...) en K.(...) (origineel), uw geboorteakte (origineel gezien), de geboorteaktes van D.(...) (kopie), K.(...) (origineel gezien) en F.(...) (origineel gezien), een attest van de burgerlijke stand van uw man (kopie), een kopie van de eerste pagina's van de paspoorten van uzelf, D.(...) en K.(...), een aanbevelingsbrief van een Belgische vriend (kopie), twee documenten in verband met de 9bis procedure van uzelf en F.(...) (kopie), uw huwelijksakte (kopie), dagvaarding echtscheiding met eisen betreffende voorlopige maatregelen van 31 augustus 2018 (bijlage bij beroepsverzoekschrift van 2 mei 2019).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudig verzoek om internationale bescherming bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het asielverzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle stukken in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk dient verklaard te worden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, met name dat u van uw man gescheiden bent en dat hij u verplichtte om u te prostitueren, dat u uw schoonfamilie vreest en geen netwerk hebt in Irak, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

De redenen daarvoor zijn dat u geen zicht geeft op uw familiale situatie, uw afkomst en dus ook het mogelijk netwerk waarover u beschikt in Irak. Uw algemene geloofwaardigheid is bovendien aangetast door uw steeds wisselende verklaringen en het verborgen houden van uw paspoort.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de huidige beslissing reeds uw tweede verzoek om internationale bescherming betreft en dat u zowel ten tijde van uw eerste verzoek, uw gehoor in het kader van de opheffing van uw subsidiaire beschermingsstatus, uw beroep tegen de opheffing van uw status en uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) betreffende uw tweede verzoek bleef volhouden dat u gedurende lange tijd, minstens tot 2001, in Irak verbleef, dat u en uw man in Irak vervolgd werden omwille van jullie beroep als dansers en zangers, en dat uw oudste zoon O.(...) ontvoerd is. U legde hierbij ook steeds wisselende verklaringen af over uw precieze verblijfplaatsen. Uit dit alles blijkt dat u reeds vele kansen kreeg om de waarheid te vertellen over uw woonplaatsen en problemen, maar telkens opnieuw volhardde in uw ongeloofwaardige verklaringen. Nadat u zonder enige geldige reden heeft blijven proberen de Belgische autoriteiten te misleiden is uw algemene geloofwaardigheid dermate aangetast dat de nieuwe elementen die u aanbrengt met argwaan moeten worden bekeken.

Uit uw verklaringen blijkt nu dat u nog steeds geen correct beeld geeft van de precieze relatie tussen u en uw man. Zo verklaart u dat u in januari 2015 vanuit de VAE naar België vluchtte om aan uw man en het feit dat hij u prostitueerde te ontsnappen. U zou uw man toen om de tuin hebben geleid door aan hem te zeggen dat u met uw zoons op een tijdelijke vakantie in Europa kwam. U werd er reeds tijdens het persoonlijk onderhoud meerdere keren mee geconfronteerd dat het, gezien het feit dat u verklaart dat u uw man vreest omdat hij u terroriseert, weinig aannemelijk is dat hij u dan alleen naar Europa zou laten vertrekken met uw zoons. U hield toen echter vol dat uw man u alleen liet vertrekken omdat u hem zei dat jullie een toeristische reis naar Europa zouden maken (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 18). Uit de visumaanvragen van F.(...) blijkt echter overvloedig dat het niet waar is dat u met een list de VAE verliet. Uit de visumaanvraag van F.(...) in 2014 blijkt immers dat uw man ook vliegtickets en een reisverzekering voor zichzelf naar Italië boekte. De visum aanvraag van F.(...) van 2015 toont aan dat uw man effectief van de VAE naar Italië reisde, mogelijk samen met u en uw zonen. In het paspoort van uw echtgenoot bevinden zich immers stempels van aankomst in de Malpensa luchthaven in Milaan op 18 januari 2015, met vertrek op 25 januari 2015 (kopie toegevoegd aan het administratief dossier). U bent hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van de opheffing van uw subsidiaire beschermingsstatus, maar beweerde toen niets te weten over een reis van uw man naar Italië (notities persoonlijk onderhoud 5 april 2017, p. 10), wat geen voldoende verklaring is en erop duidt dat u probeert de ware omstandigheden van jullie reis te verdoezelen. Uit bovenstaande kan al de conclusie worden getrokken dat u de VAE niet verliet in de omstandigheden die u aanhaalt, met name dat u stiekem vluchtte omdat uw man u controleerde. Aangezien uw man minstens de administratieve regeling van uw reis deed en mogelijk zelfs met u en uw kinderen meereisde naar Europa, is het immers duidelijk dat u niet voor hem op de vlucht was. Deze vaststelling doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vrees ten aanzien van uw man.

Bovenstaande redenering wordt bevestigd door het feit dat uw man via gezinshereniging naar België kwam nadat u op 31 juli 2015 de subsidiaire beschermingsstatus was toegekend. Het feit dat u uw man via een list zou zijn ontvlucht omdat hij u terroriseerde valt moeilijk te verenigen met de vaststelling dat u hem nadien naar België laat komen. Gevraagd naar de reden waarom u uw man liet komen via gezinshereniging verklaart u dat hij bedreigde en dat hij enkel kwam om uw kinderen te zien (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 18-19). Deze uitleg volstaat niet om te verklaren waarom u de persoon voor wie u op de vlucht bent, laat overkomen naar België, waar u de subsidiaire beschermingsstatus en dus een verblijfstitel had ontvangen, en op de effectieve bescherming van de Belgische staat kon rekenen tegen eventuele bedreigingen die uw man vanuit de VAE tegen u zou geuit hebben. Toen er u in het kader van de opheffing van uw status gevraagd werd waarom u gezinshereniging had gedaan, vermeldde u bovendien niets over bedreigingen van uw man, enkel dat u het voor de kinderen deed en dat uw man u ook vaak helpt (notities persoonlijk onderhoud 5 april 2017, p. 4, 6, 9, 11, 12). Deze bedreigingen van uw man zijn dan ook niet geloofwaardig.

Ook de reden van de feitelijke scheiding van uw man is niet duidelijk. Enerzijds haalt u aan dat u van hem vluchtte omdat hij terroriseerde en u verplichtte om zich te prostitueren, anderzijds verklaart u dat de reden van uw scheiding ook is dat hij een andere vrouw zou hebben gehad (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 12, 14). In de "Dagvaarding echtscheiding met eisen betreffende voorlopige maatregelen" van 31 augustus 2018 die uw advocaat neerlegde in het kader van uw beroep tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing betreffende uw tweede verzoek (zie kopie van het beroepsverzoekschrift met bijlagen in uw administratief dossier) wordt dan weer enkel vermeld dat uw man plotseling de echtelijke woning heeft verlaten en dat u en uw kinderen niets meer van hem hebben gehoord. U zou vermoeden dat hij teruggekeerd is naar Irak. Hetgeen er in het verzoekschrift vermeld staat, stemt echter niet overeen met uw verklaringen op het CGVS waaruit blijkt dat uw kinderen wel contact zouden hebben met uw man, die niet in Irak maar in de VAE zou verblijven (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 18).

Het contact is zelfs nog zo nauw dat uw man u op 1 september 2019, twee dagen na het persoonlijk onderhoud op het CGVS, foto's van de eerste pagina's van de eerste pagina's van de paspoorten van uzelf en uw kinderen zou hebben bezorgd omdat u hierom gevraagd was tijdens het interview (zie mail betreffende de paspoorten toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat uw man u helpt met uw verzoek om internationale bescherming duidt erop dat jullie relatie niet zo afstandelijk is als u laat uitschijnen.

Ook over de omstandigheden en de duur van uw verblijf in Syrië in 2009, die ook ingegeven zou zijn door de angst voor uw man, legt u geen eenduidige verklaringen af. U beweerde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u in 2009 naar Syrië vluchtte omwille van de problemen met uw man. U verbleef er zes maanden. Op de vraag waarom u daarna terugkeerde naar de VAE kan u echter niet echt een antwoord geven. U verklaart dat er geen verzoening was met uw man maar dat u nergens anders naartoe kon met uw kinderen (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2018, p. 13). Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van de opheffing van uw status beweerde u echter in Syrië asiel te hebben aangevraagd en er te zijn vertrokken omwille van de incidenten die er begonnen (notities persoonlijk onderhoud 5 april 2017, p. 9, 12). De incidenten in Syrië begonnen echter pas in maart 2011, waardoor deze eerdere verklaringen moeilijk te verenigen vallen met uw huidige verklaringen over een verblijf in 2009 van zes maanden in Syrië.

Aanvullend wijst het CGVS erop dat de dagvaarding met betrekking tot de echtscheiding van uw man op 31 augustus 2018 werd opgesteld. Het tijdstip van deze dagvaarding is opvallend, omdat op 2 juli 2018 uw beroep tegen de opheffing van uw subsidiaire beschermingsstatus door de RvV werd verworpen. Aangezien uw subsidiaire beschermingsstatus onder andere werd opgeheven omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de vermeende kwetsbaarheid als alleenstaande vrouw, die één van de motieven was voor de toekenning van een beschermingsstatus aan u en uw kinderen, wekt het tijdstip van de dagvaarding betreffende echtscheiding – twee maanden nadat uw beroep werd verworpen - vermoedens dat u de echtscheidingsprocedure hebt ingezet vanuit een opportunistisch opzet, met name het terug verkrijgen van een beschermingsstatus. Deze vermoedens worden enkel bevestigd door het feit dat u twee weken na de dagvaarding in verband met echtscheiding uw tweede verzoek tot internationale bescherming indiende, met als nieuw element dat u gescheiden zou zijn van uw man. Hier moet nog worden aan toegevoegd dat u, bijna een jaar na de 'dagvaarding echtscheiding', geen enkel bewijs aanbrengt dat deze echtscheiding werkelijk zou zijn uitgesproken.

Uit bovenstaande blijkt dat u ook bij uw tweede verzoek niet de waarheid vertelt over de ware toestand van de relatie tussen u en uw man.

Naast het feit dat u er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen dat u werkelijk gescheiden bent van uw man en ten aanzien van hem een vrees dient te koesteren, biedt u ook geen zicht op het netwerk waarover u in Irak nog zou beschikken. Uw verklaringen over uw afkomst en familie zijn namelijk niet geloofwaardig. U verklaart werkelijk niets te weten over uw geboortelouders en te zijn opgegroeid bij een ander gezin, maar slaagt er niet in dit aannemelijk te maken.

Betreffende uw biologische ouders denkt u dat het om een illegitieme relatie ging en verklaart u niet te weten hoe u bij het gezin bent beland dat u heeft opgevoed. U verklaart werkelijk zeer onwetend te zijn over uw biologische ouders: u weet enkel hun namen omdat die in uw geboorteakte staan, maar u zou niet weten of u Irakees of staatloos bent en u weet ook niet waarom uw geboorteakte in 1974 werd gelegaliseerd in de Iraakse ambassade in Koeweit (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 4). U zou ook nooit vragen hebben gesteld aan de mensen bij wie u woonde over uw afkomst (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 7). Dit is opvallend, aangezien het toch logisch zou zijn dat u op een gegeven moment zich zou afvragen wie u eigenlijk bent en vanwaar u komt. Op een ander moment verklaart u trouwens tegenstrijdig dat u wel vroeg naar uw moeder maar dat niemand u iets heeft gezegd (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 4). Toen u op het einde van het interview geconfronteerd werd met het feit dat men de indruk had dat u niet alles wat u wist vertelde over uw geboortelouders, ontweek u de vraag door uw medicatie op tafel te leggen en over uw problemen in België te praten (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 20).

U legt bovendien ook geen geloofwaardige verklaringen af over het gezin waarbij u tot uw zestiende of zeventiende zou hebben verbleven. Zo zou u niet weten hoe de vrouw, die u als haar dochter opvoedde, heette, hoewel u zich wel de naam van haar kinderen herinnert. U herinnert zich ook de nationaliteit van het gezin niet, maar u denkt Koeweiti. Van de vader van het gezin denkt u dat hij overleden was, want hij was niet thuis. Aangezien uw verklaringen over uw adoptiegezin bijzonder vaag zijn werd u tijdens het

interview gevraagd om alles te vertellen wat u zich herinnerde over uw adoptiemoeder, omdat u er wel iets van moet weten aangezien u er lang woonde en ze u als een dochter behandelde. Ook na dit aandringen bleef u echter een antwoord schuldig en zei u enkel dat u zich er niet veel van herinnerde en dat ze alles voor u kocht en dat u met het gezin uitging (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 6-7). Uw onwetendheid over uw adoptief gezin is niet aannemelijk. Aangezien u door dit gezin werd opgevoed tot u bijna de volwassen leeftijd had bereikt, zou toch meer details over hen moeten hebben, waarvan minstens de naam van de moeder en het lot van de vader.

Ook over de gebeurtenissen na uw vertrek uit uw adoptiegezin legt u geen geloofwaardige verklaringen af. De tijdslijn van uw vertrek bij uw adoptief gezin, de kennismaking met uw man, uw eerste zwangerschap en uw vertrek uit Koeweit klopt namelijk niet. U verklaart eerst dat uw man u naar Irak smokkelde omdat u minderjarig ongehuwd zwanger was geworden en daarom niet kon bevallen in Koeweit (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 8, 10). Op een ander moment verklaart u dat u uw man leerde kennen toen u zestien à zeventien jaar oud was en dat jullie eerste enkele jaren een vriendschappelijke relatie hadden voor u zwanger van hem werd (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). U vertrok omdat u zwanger was naar Koeweit in 1993, toen u dus twintig jaar oud was. Vooreerst is het daardoor niet duidelijk waar u verbleef tussen uw zestiende en uw twintigste. U verliet uw thuis toen u zestien of zeventien was, maar was ook nog niet samen met uw man toen. Ook was u – aangezien u geboren bent in 1973- niet meer minderjarig toen u naar Koeweit vertrok in 1993, waardoor de uitleg dat uw man u naar Koeweit moest smokkelen omdat u ongehuwd zwanger was zeer twijfelachtig wordt. Immers, gevraagd naar de reden waarom uw man niet gewoon met u huwde om het probleem op te lossen, herhaalt u dat u toen minderjarig was, maximum 15, 16 of 17 jaar oud (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 15). Dit klopt echter niet, omdat u twintig was toen u van Koeweit naar Irak vertrok en hij dus wel met u kon huwen. Geconfronteerd met deze vaststelling hebt geen geldige verklaring, u zegt enkel dat u te jong was en niet beseftte wat er gebeurde omdat u nog een kind was (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 15). Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u de indruk probeert te wekken dat u als minderjarige uit het huis trok en zwanger werd van uw man, door uw minderjarigheid niet kon huwen, en daarom Koeweit moest verlaten. Uw tijdslijn klopt echter helemaal niet waardoor de reden van uw clandestien vertrek van Koeweit naar Irak – uw zwangerschap als ongehuwde minderjarige - niet geloofwaardig is. Deze vaststelling zet het geheel van uw verklaringen over uw de omstandigheden van uw vertrek uit Koeweit op de helling.

De twijfelachtigheid van uw clandestien vertrek uit Koeweit naar Irak wordt bevestigd door het feit dat u verklaart door uw man over de grens te zijn gesmokkeld. In 1993 was de relatie tussen Koeweit en Irak – in de nasleep van de eerste Golfoorlog in 1991 - echter nog steeds bijzonder gespannen. De grens tussen Irak en Koeweit was in 1993 afgebakend door de Verenigde Naties (VN) en bestond uit een gedemilitariseerde zone, die bewaakt werd door een VN-observatiemissie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u deze zwaarbewaakte grens overstak zonder noemenswaardige problemen is dan ook onwaarschijnlijk. U zegt hierover dat het zeer moeilijk was en dat de smokkelaar wel hun eigen wegen hebben. U hebt enkel militairen gezien aan de Iraakse kant van de grens. Gevraagd naar troepen van andere landen zegt u enkel vaag dat ze er wel waren maar dat u ze niet hebt gezien (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 15). Deze verklaringen stemmen niet overeen met de situatie zoals deze in 1993 op het terrein was en doen verder aan de geloofwaardigheid van uw relaas over de omstandigheden van uw vertrek naar Irak.

Uit voorgaande wordt geconcludeerd dat u geen zicht biedt op het netwerk waarover u nog beschikt in Irak. Dit gebrek aan medewerking doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en leidt tot de conclusie dat u wellicht een netwerk verbergt. Dit bestaan van een netwerk in Irak wordt bevestigd door het feit dat u de geboorteaktes van uw zonen liet legaliseren in Basra in maart (voor D.(...)) en juni 2018 (voor K.(...) en F.(...)). Het feit dat u vanuit België erin slaagde om deze administratieve démarches in Irak te laten ondernemen, wijst op het bestaan van een netwerk.

Daarenboven legt u vage verklaringen af over wat er met uw eerstgeboren zoon zou zijn gebeurd. U weet niet waar hij is terecht gekomen en u bent er zeker van dat uw man hem heeft weggegeven of achtergelaten (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 9). Dat u hier werkelijk niets over weet, is weinig aannemelijk. Er moet hierbij ook worden opgemerkt worden dat u bij uw vorige interviews, inclusief tot in het interview bij DVZ in het kader van uw huidige verzoek volhield dat uw oudste zoon O.(...) ontvoerd was in Irak (zie verklaring volgend verzoek, punt 21). Deze wisselende verklaringen over er met uw oudste zoon zou zijn gebeurd, zaaien verder twijfel over uw algemene geloofwaardigheid.

Er zijn bovendien duidelijke indicaties dat u uw paspoort steeds hebt verborgen voor de asieldiensten en dit nog steeds doet. U hebt steeds compleet tegenstrijdige verklaringen afgelegd over uw paspoort. U zei ten tijde van uw eerste verzoek bij DVZ dat u het had meegegeven aan een jongen die terugkeerde naar Irak, daarna tijdens uw gehoor dat de smokkelaar het had afgenomen (notities persoonlijk onderhoud 24 juni 2015, p. 6-7), wat reeds tegenstrijdige verklaringen zijn. Tijdens het interview in het kader van de opheffing van uw status beweerde u dan weer dat u nooit een paspoort had gehad (notities persoonlijk onderhoud 5 april 2017, p. 1). Nu beweert u eerst over uw paspoort dat u niet weet waar het ligt en het niet wilt weten. Wanneer er wordt aangedrongen zegt u dat uw man alle paspoorten uit België met zich meenam (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 10-11). Geconfronteerd met het feit dat u voordien zei dat de smokkelaar uw paspoort had, beweert u dat u die had teruggevraagd aan de smokkelaar. Er is toen aangedrongen om de paspoorten van uzelf en uw kinderen neer te leggen, of toch minstens de kopieën (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 20). Enkele dagen later bezorgde u het CGVS foto's van de eerste pagina's van de paspoorten, maar niet van de andere pagina's, die u dus verborgen hield.

Uit voorgaande blijkt dat u niet de waarheid vertelt over de huidige toestand van de relatie met uw man, uw afkomst, uw familiale situatie en dus ook niet het mogelijke netwerk waarover u beschikt in Irak. Gezien al het voorgaande is uw algemene geloofwaardigheid aangetast en kan u dan ook niet het voordeel van de twijfel worden toegekend betreffende uw verklaringen over de prostitutie waar u door uw man toe zou worden gedwongen. Zelfs indien er geloof kon worden gehecht aan het feit dat uw man u tot prostitutie heeft gedwongen, kan dit niet leiden tot het toekennen van een internationale beschermingsstatus, daar u geen duidelijkheid schept over uw netwerk en de relatie tussen u en uw man, cruciale elementen nochtans waarin uw problemen en uw vrees dienen te worden gekaderd.

U haalt als vrees aan dat uw man wraak op u zou nemen omdat u zonder zijn toestemming naar Europa kwam (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 19). Aangezien uw verklaringen over de omstandigheden van uw vertrek naar Europa niet geloofwaardig zijn en uw man bovendien nadien nog met gezinshereniging naar België kwam, kan er echter moeilijk aangenomen worden dat hij wraak zou willen nemen omwille van uw vertrek. Hierop gewezen antwoordt u echter naast de kwestie en zegt u dat hij u bedreigde voor hij kwam en ook maar kort in België verbleef (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 19), hetgeen geen verklaring is voor het feit dat u iemand vreest die u zelf met gezinshereniging naar België liet komen. Indien uw man wraak op u zou willen nemen, had hij dit immers al gedaan en zou hij u nu niet helpen door u documenten te bezorgen in het kader van uw asielprocedure.

U haalt ook een vrees aan ten aanzien van uw schoonfamilie, maar slaagt er niet in deze vrees te concretiseren. U haalt aan dat ze wraak van u willen nemen, maar u kan niet uitleggen waarom ze u iets zouden willen aandoen. Hierop gewezen en gevraagd naar de concrete reden waarom ze zouden vervolgen verandert u het onderwerp en zegt u dat het gevaarlijk voor u is en dat uw kinderen nooit in Irak zijn geweest en ze er niet zullen kunnen integreren (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 19). Wanneer er wordt doorgevraagd over uw vrees ten aanzien van uw schoonfamilie, zegt u dat uw schoonbroer u bedreigde en dat uw schoonzus u haat (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 19). Dit alles blijft heel vaag en gezien er geen duidelijkheid is over de precieze aard van uw relatie met uw man, kan u uw vrees ten aanzien van uw schoonfamilie ook niet aannemelijk maken. U verklaart trouwens dat u niet weet of uw schoonfamilie op de hoogte is van uw werk (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 19), maar zei in het interview in het kader van de opheffing van uw status dat ze wel wisten over uw werk en dat uw schoonzus daarom haar man u had laten verkrachten (notities persoonlijk onderhoud 5 april 2017, p. 8), iets wat u helemaal niet vermeldde in het kader van uw huidig verzoek. Uw verklaringen over de redenen van de vijandigheid vanwege uw schoonfamilie en de acties die ze tegen u zouden ondernemen zijn dus niet eenduidig, waardoor bevestigd wordt dat het niet waarschijnlijk is dat u iets concreet dient te vrezen van uw schoonfamilie. Daarenboven hebben uw kinderen contact met uw man en met uw schoonzus (notities persoonlijk onderhoud 29 augustus 2019, p. 21), hetgeen een indicatie is van het feit dat er ergens wel een normale band bestaat tussen uw gezin en uw schoonfamilie en dat u geen concrete vervolging van hen dient te vrezen. Voor de volledigheid moet er worden op gewezen dat het loutere feit gescheiden te zijn op zich geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantoont. Zelfs indien een eventueel in België uitgesproken scheiding in Irak zou worden geregistreerd via de geëigende procedure (wat vereist is om daar geldig te zijn), impliceert dat niet dat de ex-schoonfamilie daarvoor zou willen wraak nemen of dat er geen afdoende netwerk zou aanwezig zijn. Dat uw kinderen niet zullen kunnen integreren in Irak, is een blote bewering die u geenszins staft met concrete elementen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers geviséerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al- Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers geviséerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf

of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uzelf en uw zoons legde u reeds neer bij uw eerste verzoek. Ze kunnen hoogstens uw identiteit en/of nationaliteit staven. Deze zaken worden in deze beslissing niet betwist. Dezelfde redenering geldt voor de geboorteaktes, de eerste pagina's van de paspoorten en het attest van de burgerlijke stand van uw echtgenoot. Uw huwelijksakte legde u ook reeds neer bij uw eerste verzoek en kan hoogstens staven dat u en uw man in 1996 huwden, hetgeen hier niet wordt betwist. De dagvaarding betreffende uw echtscheiding werd hierboven reeds besproken. De aanbevelingsbrief van een Belgische brief en de documenten in verband met de 9bis procedure van uzelf en F.(...) bevatten informatie die buiten de reikwijdte van deze beslissing valt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

*Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt dat de verwerende partij zowel het materiële als het procedurele aspect van artikel 3 van het EVRM heeft geschonden. Hierbij stelt verzoekster dat zij een alleenstaande vrouw met drie kinderen is. Hoewel de echtscheidingsprocedure die verzoekster op 31 augustus 2018 heeft opgestart niet vordert, stelt zij dat dit niet wegneemt dat zij feitelijk gescheiden is van haar echtgenoot.

Verzoekster betoogt dat het een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM indien zij zou worden teruggestuurd naar Irak omdat alleenstaande vrouwen onderworpen worden aan allerlei vormen van geweld en misbruik, waarbij zij verwijst naar een rapport van de UNHCR van mei 2019 dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt. Verzoekster stelt dat alleenstaande vrouwen niet kunnen rekenen op steun van de familie, dat geweldsincidenten tegen vrouwen niet gerapporteerd worden en dat de opvangplaatsen beperkt zijn. Volgens verzoekster is haar vrees als alleenstaande vrouw gerechtvaardigd. Tevens wijst verzoekster op artikel 60 van het Verdrag van Istanbul dat lidstaten verplicht om geweld tegen vrouwen als vervolging te beschouwen en op artikel 9 van de Kwalificatierichtlijn dat daden van genderspecifieke aard ook als vervolging kwalificeert. Ook in de *'EASO Country Guidance: Iraq common analysis and Guidance Note'* van juni 2019, die verzoekster als bijlage bij haar verzoekschrift voegt, wordt naar het oordeel van verzoekster een en ander bevestigd.

2.2. Nieuwe gegevens

2.2.1. Als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de *'UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing the republic of Iraq'* van mei 2019 en een uittreksel uit de *'EASO Country Guidance: Iraq common analysis and Guidance Note'* van juni 2019 toe (Verzoekschrift, bijlagen 3-4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt er vooreerst op gewezen dat er in hoofde van verzoekster geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Vervolgens stelt de commissaris-generaal vast dat er in hoofde van verzoekster geen nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In de beslissing wordt aangestipt dat verzoekster verklaringen aflegde over haar echtscheiding, haar vrees voor haar schoonfamilie en het gebrek aan netwerk in Irak die geen verband hielden met haar vorige verzoek, maar niet overtuigen omdat verzoekster geen zicht geeft op haar afkomst en familiale situatie. Verzoekster verklaarde dat zij in januari 2015 vanuit de Verenigde Arabische Emiraten op de vlucht ging voor haar echtgenoot die haar prostitueerde, zo stelt de commissaris-generaal. Uit de verklaringen van verzoekster maakt de commissaris-generaal op dat zij haar echtgenoot om de tuin leidde door te zeggen dat zij met haar zoons op vakantie kwam in Europa, hoewel deze verklaringen niet overeenstemmen met de gegevens uit het administratief dossier. De commissaris-generaal wijst erop dat verzoekster haar echtgenoot via gezinshereniging naar België liet komen, hetgeen moeilijk te rijmen valt met haar eerdere verklaringen dat deze haar zou terroriseren. Bij het onderzoek naar aanleiding van de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus, zo wordt in de beslissing aangestipt, vermeldde verzoekster niets over de bedreigingen vanwege haar man. De commissaris-generaal stelt ook vast dat de reden voor de feitelijke scheiding tussen verzoekster en haar echtgenoot onduidelijk blijft omdat de uitleg die verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geeft niet strookt met de dagvaarding in echtscheiding die haar raadsman heeft neergelegd. In de beslissing wordt ook aangestipt dat verzoekster haar echtscheiding op 31 augustus 2018 wellicht om opportunistische redenen heeft ingeleid.

In de beslissing wordt voorts gesteld dat verzoekster geen zicht biedt op het netwerk waarover zij in Irak zou beschikken omdat zij uiterst ongeloofwaardige verklaringen aflegde over haar biologische ouders en onwetend blijkt te zijn over haar adoptiegezin.

De commissaris-generaal signaleert ook dat verzoekster vage verklaringen aflegde over wat haar eerstgeboren zoon is overkomen en dat er duidelijke indicaties bestaan dat zij haar paspoort verborgen houdt voor de asiendiensten.

In de bestreden beslissing wordt geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekster over de relatie met haar man, over de vrees ten aanzien van haar schoonfamilie en over de onmogelijkheid om haar kinderen in Irak te integreren.

De commissaris-generaal concludeert omwille van het ongeloofwaardig karakter van haar verklaringen dat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing overwogen dat in hoofde van verzoekster de veiligheidssituatie in de provincie Basra dient te worden beoordeeld. Op basis van de beschikbare landeninformatie concludeert de commissaris-generaal dat er actueel in Basra voor burgers geen reëel risico bestaat op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Tenslotte is de commissaris-generaal van oordeel dat de door verzoekster neergelegde stukken geen afbreuk doen aan zijn vaststellingen.

2.3.2. De Raad stipt aan dat de door verzoekster aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM weinig dienstig is aangezien de beoordeling van de commissaris-generaal beperkt is tot de vraag of er nieuwe feiten of elementen, zoals bedoeld in artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet, werden aangevoerd en de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel omvat. Indien effectief een verwijderingsmaatregel wordt opgelegd, kan verzoekster die maatregel alsnog aanvechten met de rechtsmiddelen waarover zij beschikt (cf. RvS 13 januari 2016, nr. 233.458) en in dat kader de schending van voormeld verdragsartikel aanvoeren.

2.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3.4. De bestreden beslissing vermeldt artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetbepaling luidt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. (...)”

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken,

een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.*, Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in het kader van haar volgend verzoek om internationale bescherming van 14 september 2018 andersluidende verklaringen aflegde betreffende haar plaatsen van eerder verblijf, thans stelde “*religieus gescheiden*” te zijn van haar echtgenoot en de officiële echtscheidingsprocedure bij de rechtbank te Antwerpen te hebben opgestart, waarbij zij aangaf op heden nog niet officieel gescheiden te zijn (AD RvV 232 628, stuk 7, Verklaring volgend verzoek, 8 april 2019, Aanvullende informatie). Verzoekster bevestigde feitelijk gescheiden te zijn van haar man en niet terug te kunnen keren naar Irak omdat zij in Irak niemand meer zou hebben (*Ibid.*, Motieven). Tenslotte stelde zij te vrezen dat haar kinderen ontvoerd en gedood zouden worden, net zoals haar oudste zoon O.(...) (*Ibid.*).

Ter adstructie van haar volgend verzoek om internationale bescherming legde verzoekster de identiteitskaarten, nationaliteitsbewijzen, geboorteaktes en kopieën van een aantal pagina’s uit de paspoorten neer, zowel van zichzelf, van haar echtgenoot en van haar zonen. Tevens legde zij een huwelijksakte neer, een attest van de burgerlijke stand van haar echtgenoot en een aanbevelingsbrief van een Belgische vriend (AD, stuk 9, Documenten).

2.3.6. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat verzoekster in het kader van haar volgende verzoek om internationale bescherming verklaringen aflegde over haar burgerlijke staat, het gebrek aan een (familiaal) netwerk in Irak en de situatie van haar kinderen. Tijdens het gehoor legde verzoekster echter bijzonder vage verklaringen af over haar persoonlijke situatie: “*Ik weet niet wie ik ben, ik weet niet of ik Irakees ben of staatloos, ik weet het niet*” (AD, stuk 4, Gehoorverslag CGVS, 29 augustus 2019, p. 6). Ook over de relatie met haar man legde ze bizarre verklaringen af. Verzoekster verklaarde dat zij in 1996 gehuwd was (*ibid.*, p. 9), maar dat er tijdens haar huwelijk altijd veel problemen waren met haar echtgenoot (*Ibid.*, p. 13; p. 17) en dat zij uit angst voor hem naar Europa was gevlucht terwijl zij haar man had wijsgemaakt dat zij slechts voor een toeristisch verblijf naar Europa kwam (*Ibid.*, p. 14). Deze informatie stemt niet overeen met de visumaanvraagdocumenten (AD RvV 207 655, stuk 21, Inventaris + Documenten DVZ). Bovendien bleek verzoekster naderhand, toen zij in België de subsidiaire bescherming toegekend had gekregen, haar echtgenoot in het kader van gezinshereniging naar België te hebben gehaald (*Ibid.*, p. 12). Verzoekster verklaarde dan weer dat haar man, nadat hij in België aankwam, met iemand anders huwde (*Ibid.*, p. 12, 13). In elk geval slaagt verzoekster er niet in duidelijkheid te scheppen over haar actuele burgerlijke staat en slaagt zij er evenmin in te verhelderen waarom zij precies haar echtgenoot of haar schoonfamilie zou vrezen en wat precies het probleem zou zijn voor haar kinderen.

2.3.7. De Raad stipt aan dat het niet volstaat om in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming gegevens aan te brengen die niet eerder werden aangebracht. Zoals hierboven uiteengezet, dienen de “*nieuwe elementen of feiten*” de kans ook aanzienlijk groter te maken dat men in aanmerking komt voor internationale bescherming. Hoewel de verklaringen van verzoekster over haar echtscheiding, haar vrees voor haar schoonfamilie en het gebrek aan netwerk in Irak geen verband hielden met haar vorige verzoek en dus als ‘nieuw’ dienen te worden gekwalificeerd, kon de commissaris-generaal op goede gronden concluderen dat er geen geloof kon worden gehecht aan deze verklaringen waardoor deze de kans niet aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

2.3.8. In haar middel betoogt verzoekster dat zij een alleenstaande vrouw is met kinderen die bij een terugkeer naar Irak zal worden blootgesteld aan gender-gerelateerd geweld. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster geen enkel concreet bewijs aanlevert van haar actuele burgerlijke staat. Er ligt geen bewijs voor van het feit dat verzoekster thans definitief uit de echt gescheiden is, noch van het feit dat zij daadwerkelijk de contacten met haar echtgenoot zou hebben verbroken. Ter terechtzitting deelt de aanwezige raadvrouw mee dat de echtscheidingszaak naar de bijzondere rol is verwezen omdat bepaalde documenten ontbraken, maar zij bevestigt dat verzoekster op heden nog gehuwd is. Bijgevolg maakt zij haar voorgehouden profiel van alleenstaande vrouw niet aannemelijk en wordt de landeninformatie die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlagen 3 en 4) niet op haar persoonlijke situatie betrokken. In elk geval slaagt verzoekster er niet in te overtuigen dat de

commissaris-generaal bij de beoordeling van haar volgende verzoek om internationale bescherming bepaalde elementen over het hoofd zou hebben gezien.

2.3.9. Er werd geen schending van artikel 3 van het EVRM aannemelijk gemaakt. Verzoekster toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3.10. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN